

Til lovforslag nr. L 173. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 22. april 1983

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger

(Gennemførelse af regeringens 4 pct.s ramme på afskrivningsområdet, suspension af pristalsreguleringen i indkomståret 1983)

[af Rahbæk Møller (SF) og Wilhjelm (VS)]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder:

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis medlemmer) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) udtaler følgende:

Den socialdemokratiske regering fremlagde og fik vedtaget loven om indeksering af afskrivningsgrundlaget for nye investeringer så sent som i foråret 1982. Loven var et led i den erhvervsfremmende politik, som den socialdemokratiske regering førte, og som socialdemokratiet fortsat mener der er behov for at fortsætte.

Den strammingspolitik, som regeringen i alt væsentligt baserer sin økonomiske politik på, har allerede betydet en mærkbar forringelse af konkurrenceevnen. Socialdemokratiet mener, at man i stedet bør producere sig ud af vanskelighederne.

På den baggrund kan socialdemokratiet ikke tilslutte sig forslaget, som yderligere vil forringe konkurrenceevnen og således medføre en forøgelse af arbejdsløsheden.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* og udtaler i øvrigt:

Med det angivelige formål at begrænse inflationen har regeringen indført en 4 pct.s ramme både for lønstigningerne i de kommende 2 år og for en række offentlige udgifter.

Med samme begrundelse har regeringen grebet ind i dyrtidsreguleringen i udskrivningsloven. Personfradrag og skalatrin har hidtil været reguleret efter reguleringspristallet, men med henvisning til den forventede lavere inflation har man beskåret denne regulering.

Derfor lignede det umiddelbart en forglemmelse, at regeringen ikke brugte den samme logik på afskrivningsområdet. Da det ved lov nr. 197 af 18. maj 1982 blev gennemført, at afskrivningsgrundlaget dyrtidsreguleres, var begrundelsen, at afskrivningsgrundlaget skulle svare til genanskaffelsespriserne. Derfor tilsagde almindelig logik, at man specielt på dette område begrænsede reguleringen til den forventede inflation. Uden indgreb forhøjes afskrivningsgrundlaget med 10 pct. i 1983.

Det er nu klart, at der ikke var tale om en forglemmelse fra regeringens side, når man gled uden om afskrivningsområdet ved begrænsningen af dyrtidsreguleringen. Der var tale om renlivet klassepolitik. Det er måske ikke så overraskende i betragtning af regeringens almindelige politik, men det står i stærk modstrid med skatte- og afgiftsministerens forsøg på at opnå et image som en minister,